

Gündem

Erdoğan'la yakın görüntü riskliydi

Cansu ÇAMLIBEL

Başbakan Erdoğan ile görüşen U-2 grubunun solisti Bono, özel notlarını İngilizce yayınlanan Hürriyet Daily News Gazetesi'ne gönderdiği mektupta açıkladı.

[BONO'DAN SÜRPRİZ HEDİYE](#)

[U2 KONSERİNDEN FOTOĞRAFLAR / FOTOGALERİ](#)

[İŞTE UNUTULMAZ KONSERDEN GÖRÜNTÜLER - WEB TV](#)

[U2'DAN ZÜLFÜ LİVANELİ SÜRPRİZİ / WEB TV](#)

[U2'DAN MUHTEŞEM KONSER - WEB TV](#)

Bono, mektubu Daily News'un yayın yönetmeni David Judson ile Türkiye'nin 'Milli damat' diye tanıdığı ve Daily News'da köşe yazar eski Avrupa Parlamentosu üyesi Hollandalı Joost Lagendijk'e hitaben kaleme aldı. Türkiye'de 3 gün boyunca ve konser sırasında siyasete girmekten kaçınan Bono'nun referandumla ilişkilendirilmekten duyduğu kaygı mektuptaki satırlara net şekilde yansdı. İşte o satırlar:

Fırsatların sonu yok

Siyasetiniz muhakkak ki karmaşık, fakat burada kulağıma çalınan en basit ve güçlü melodi, insanların geçmişin derinliklerine çok fazla dalmak istemediği. İnsan burada geleceği iliklerine kadar hissediyor. Şeffaf bir şekilde iyi kararlar alındığı takdirde, Türkiye için büyümenin ve fırsatların sonu olmadığını görebiliyorsunuz.

Vicdani retçi Suver

Başbakan Erdoğan, bu ozanlar grubuna müthiş bir misafirperverlik gösterdi ve vaktini büyük bir cömertlikle bize ayırdı. Onunla bir buçuk saat geçirdik, çok çeşitli meseleler konuştuk, en ciddisinden en hafifine kadar birçok konuyu ele aldık. Okul kitaplarında bulunan bir şiiri okuduğu için düşünce suçlusu olarak hapiste geçirdiği günlerden söz ettik. İnsan haklarından Sudan'a, Pakistan'daki sellerden İnan Suver gibi vicdani retçilere reva görülen muameleye kadar sorduğumuz bütün sorulara açık görünüyordu. Vicdani retçilerin durumunu inceleyeceğini söyledi.

O kadar naif değiliz

Biz Başbakan'ın davetine icabet ettik. Oraya herhangi bir siyasi görüşü desteklemek için gitmedik. Halkçı liberal bir rock grubunun böylesine önemli bir referandum öncesinde hükümetle bu kadar yakın görüntü vermesinin her iki taraf için de riskli olduğunu ve yorum yapmamız durumunda her iki tarafça da kullanılabileceğini bilmeyecek kadar naif değiliz. Durum bu değildi. Böyle iç meseleler bizim işimiz değildi. Sanatçılarla hükümet arasındaki bu tür bir diyalogla ilgili mesele şu: Bu olağanüstü bir şey olmamalı. Bir bütün olarak toplumun tanımı tam da, sanatçıların, bilim adamlarının, sporcuların, dindarların, laiklerin ? herkesin- katkı yapmasıdır.

Gazeteci olurum

Bir sanatçı diğer yaratıcı veya eleştirel sesler bastırıldığında sesini daima yükseltecektir. Hükümetlerin gücü, eleştirileri kabul edebilmesiyle ölçülebilir. Özgür bir basın demokrasinin mihenk taşıdır. Bir rock grubunun fazla abartılan şarkıcısı olmasaydım, gazeteci olurum, bundan kesinlikle eminim. Eleştiren bir gazeteci olurum. Kısa bir süre içinde Türk hapishanelerinde muhtemelen 90 düşünce suçlusu gazeteci olacağını söylediğinizde (Daily News'da çıkan yazıya cevaben) bunun son dönemde kaydedilen ilerlemenin büyük kısmını heba edeceğine ve ülkeyi, eşi Hanım'ı ve ailesini konserde ağırlamaktan büyük onur duyduğumuz Fehmi Tosun'un kaybedildiği karanlık günlere döndüreceğine katılıyorum.

Sümeyye'nin bilgisi

Başbakan'ın kızı Sümeyye, kalkınma konularındaki bilgisiyle son derece etkileyiciydi ve annesiyle birlikte selzedelere

yardım götürdüğü Pakistan'dan daha yeni dönmüştü. Şu an yanımızda, Başbakanlık ofisinin duvarlarının birinden alınmış bir hediye var: Türkiye'nin 1850'lerdeki büyük kıtlık sırasında İrlanda'ya gönderdiği yardımın beyannamesi.

Zülfü gibi bağ olur mu?

Pazartesi akşamı Zülfü Livaneli ve kardeşi Ferhat'la sahneyi paylaşmak bizim için onurdu. Zülfü kitlenin sesini özel bir yere taşıdı ve nesiller arasındaki ayrımlar eriyip gitti. Fehmi için 'Kayıp Anneleri'ni söyledik, bunu Zülfü'nün demokrasi şehitleri için bestelediği 'Yiğidim Aslanım Burada Yatıyor' takip etti. Bütün stad şarkıyı satır satır söyledi... Kendi kendime U2'nun böylesine güçlü bir bağ kurabilmesi için kat etmesi gereken uzun bir yol olduğunu düşündüm... ama yine de ilk buluşma için fena değildi.

Acemi geldik hayran ayrıldık

İstanbul'daki vaktimizin hepsi aktivizmle ve vicdan meseleleriyle geçmedi bazı büyük aptallıklar da yaptık, köprüden geçerken trafiği durdurduk sözgelimi (arkada oluşan kuyruktaki insanlardan samimiyetle özür dileriz), göbek dansı izledik ve cumartesi akşamı birkaç bardak şampanya içtik. Bu büyük şehre acemiler olarak geldik, hayranları olarak ayrıldık.

9 Eylül 2010
